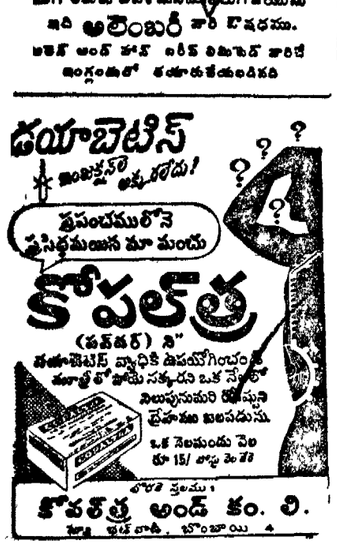

కథాసౌరభం

ఆషాఢభూతి

రాజమండ్రి ప్లాట్‌ఫారంపై అటు, ఇటు పిచ్చెత్తిన వానిలా తిరుగుతున్నాడొక వ్యక్తి, తనలో తానే మాట్లాడుకుంటాడు, తనని తానే తిట్టుకుంటూ తిరుగుతున్నాడు. తలంతా చెదిరిపోయి ఉంది, మనసు చెదిరిన మనిషిలా కలివిల్లి చూపులు చూస్తున్నాడు. కళ్లు లోతుకుపోయాయ్, లావ్ చిరిగిపోయింది.....అక్కడున్న వారంతా వింతగా చూస్తున్నారా వ్యక్తిని. పేనుకూడా పదిమందితో పాటే చూస్తున్నా..... తదేక దృష్టితో చూస్తా...పరిచయమున్న ముఖంలా నే కనిపిస్తోంది... ఇంకెవరు? మామూనిక్యాల రావు మాష్టారు! పాపం!...తన్నితిరిగొచ్చేరు.

ఇప్పటి మాటకాదు, నా స్కూలు పైనలు పోయిన సంవత్సరమది. రెండో సంవత్సరం, ప్రవేటుగా చదవడం మొదలుపెట్టాను. అప్పటికే మానిక్యాలరావు మాష్టారు కాకినాడ గాంధీనగరంలో "టుటోరియల్ కాలేజీ" పెట్టారు. అరవై మంది విద్యార్థులు, తమిళుండి విద్యార్థినులతో "ఆరుం" మంటూంటేది. ఆ ప్రక్క వీధిలోనే పాపయ్యశాస్త్రి గారి "న్యూటు టోరియల్ కాలేజీ" ఒకటుండేది. దానికి దీనికి పోటీ.

అప్పటికే మూడు సంవత్సరాలు స్కూలు పైనలు, నాలుగు సంవత్సరాలు. మెట్రుక్లేషను పోయిన లింగరాజనే విద్యార్థి మేష్టారికి దాపరించేడు. మేష్టారికి, లింగరాజుమీద మహామక్కువగా ఉండేది. వాడు, ఆడిండి ఆట, పాడిందిపాట, ఈగవాలనిచ్చేవాడు కాడు. అలా ఉండేది ఆ గురు శిష్యుల వాత్సల్యం. ఒకసారి లింగరాజు ప్రక్కవీధిలో ఉన్న శాస్త్రిగారిమీద, కసిదీర్చుకోవాలనే మిషపెట్టి, ఎక్కువ విద్యార్థులు మన దగ్గరచదువుకోవాలంటే, తిక్కపనికాలుండాలన్నాడు....పరే నన్నారు మాష్టారు. విద్యార్థులను ఆకర్షించాలంటే, మనకాలేజీలో విద్యార్థినులు తప్పక ఉండితీరాలన్నాడు. వాళ్ళకు ప్రేయసి పేరు పెయించాడు. ప్రతి దానికి భళాభళీయంటూ, పెయించిన పేపరంతా ట్రస్టియాకోటే తిరిగి పంచిపెట్టారు. ఊరకనే అన్నా పట్టుమని పదిమందిమాత్రమే చేరారు. దానితోపాటు, కుర్రాళ్ళసంఖ్య కూడ హెచ్చింది. శిష్యుడు మందు మాచురు గ్లాపనిచేసిందనుకున్నాడు మాష్టారు. లింగరాజు మాట మాష్టారుకు మోరీలమూటలా ఉండేది. ... దానితో లింగరాజు కక్కడలేని ధైర్యం ఏర్పడింది. మేష్టారిని రకరకాలుగా ఊపిచూశాడు. ఆయనకుండే లోపాలను సులభంగా గ్రహించాడు కూడా. దానికితగ్గ ఆట ప్రారంభించేడు..ఆటనుండే తన నాటకానికి నాంది ప్రస్తావన కావించేడు. మేష్టారి పేర బ్యాంకులో మూడు వేల రూపాయలున్నాయ్. పరవాలేదనుకున్నాడు. మేష్టారికి పర స్త్రీ వ్యామోహం బాగా పాతుకొని ఉందని తెలుసు. ఆడవాళ్ల విచూస్తూ పాతంబిడీ పెట్టి పాలరాతిలా ప్రతిమిలా సంభ్రమించి పోతాడని తెలుసు ఆడవాళ్ల కబుర్లు చెబుతూంటే, పనే ఆడుగు వెనక్కు తీసి, నాలిక బయట పెట్టి ముసిముసి ముసి నవ్వులు నవ్వుతూ, ముగ్ధుడై కూలబడతాడనికూడా తెలుసు తన లోతు పాతులన్నీ ఎప్పుడుకూడా ఉండేవే శిష్యుడుకి తెలీగుకే!... ఇక లింగరాజు మాష్టారికి వీలయినప్పుడల్లా స్త్రీలతో అతిసయధ్వాలు, "ఎడ్వాంటర్స్" కాశీమజిలీ కథ లావర్ణనలతో సహా చెప్పేవాడు. మేష్టారు ఆ కథలతో పారవశ్యం చెందేవాడు. . నాటికి గురువుగారికోర్కె లతీతమయి పోయాయ్...అదనకోసం మానే లింగరాజు పడుపు వృత్తిచేసే పడుచుమ్మల్ని తీసుకొచ్చి సంసార స్త్రీలని కొప్పు చెబుతూ గురువుగారికోర్కె తీర్చేవాడు. దానితో గురువుగారు ఆకాశ వీగుల్లో విహరించేవారు. లింగరాజుముంగు మాష్టారు గంగిరెద్దయి పోయాడు.దూరదూరబసవన్నా అంటే తిలూపే వారు.

డిసంబరు నెల వచ్చింది ఆనెల వచ్చేటప్పటికి మేష్టారు చదువులు విషయం మరచిపోయి కామశాస్త్రంలో కలిసిపోయాడు. "స్త్రీ"లను తిప్పమరేసేవుపుకు కన్నెత్తి చూసేవారు కాదు డిశెంబరు పదో తారీకునుకుంటూ-ఆ వేళ ఉదయమే లింగరాజు ఓ చక్కని చుక్కను కూడా పెట్టుకవచ్చాడు ఇంకో వయసులో నన్న కుర్రదికూడ కూడావచ్చింది. మొదటి రోజుముండి ప్లాట్‌ఫారంపై అటు, ఇటు పిచ్చెత్తిన వానిలా తిరుగుతున్నాడొక వ్యక్తి, తనలో తానే మాట్లాడుకుంటాడు, తనని తానే తిట్టుకుంటూ తిరుగుతున్నాడు. తలంతా చెదిరిపోయి ఉంది, మనసు చెదిరిన మనిషిలా కలివిల్లి చూపులు చూస్తున్నాడు. కళ్లు లోతుకుపోయాయ్, లావ్ చిరిగిపోయింది.....అక్కడున్న వారంతా వింతగా చూస్తున్నారా వ్యక్తిని